

১৯৬৬-৬৮

ଜବାହର ଜ୍ୟୋତି

ବକୋ ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଆଲୋଚନା

ସମ୍ପଦ ସଂଖ୍ୟା : ୧୨୮୩-୮୫

ସମ୍ପାଦକ :
ଅରୁଣ କାନ୍ତ ଅଧିକାରୀ

সম্পাদনা সমিতি :

অধ্যক্ষ যতীন্দ্র চন্দ্র নাথ, সভাপতি

অধ্যাপক শবৎ চন্দ্র তালুকদাৰ, উপ সভাপতি

✓ অধ্যাপক দিলীপ দাস, তত্ত্বাবধায়ক

অধ্যাপক দ্বিজেন দাস, সদস্য

অধ্যাপক খগেশ সেন ডেকা, সদস্য

অবনী কান্ত অধিকাৰী, সম্পাদক

শিবেন্দ্র পাটগিৰী, সদস্য

বেটুপাত শিল্পী : শচীন বড়া

অঙ্ক সজ্জাত : সম্পাদক

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ :

আলোচনীখন প্রকাশত পোৱা বিভিন্ন সহায় সহযোগিতাৰ বাবে অধ্যক্ষ যতীন্দ্র চন্দ্র নাথ, তত্ত্বাবধায়ক অধ্যাপক দিলীপ দাস, সম্পাদনা সমিতিৰ অধ্যাপক সদস্যদ্বয় দ্বিজেন দাস আৰু খগেশ সেন ডেকা, সদস্য শিবেন্দ্র পাটগিৰী মহাবিদ্যালয়ৰ অন্যান্য অধ্যাপক অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, মহাবিদ্যালয় কাৰ্যালয়ৰ কৰ্মীসকল আৰু মিৰ্জাৰ জনতা প্ৰেছৰ স্বত্বাধিকাৰী শ্ৰীযুত বোগেশ পাল আৰু প্ৰেছৰ সমূহ কৰ্মচাৰীলৈ আমাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ—সম্পাদক ।

বকৌ জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ১৯৮৩-৮৪ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ হৈ অবনী কান্ত অধিকাৰীৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত আৰু জনতা প্ৰেছ (মিৰ্জা)ত মুদ্ৰিত ।

Indira Priyadarshini who is no more.

OUR HOMAGE TO INDIRA PRIYADARSHINI

Principal J. C. Nath

Our beloved Prime Minister 'Srimati Indira Gandhi' is no more. The news of her assassination on the morning of 31 October, 1984 shocked the whole world and plunged the entire nation into deep sorrow. This is the greatest national tragedy after the assassination of the Mahatma. It is beyond imagination that the leader who guided the destiny of the world's largest democracy and the nation of seven hundred million people for long sixteen years could fall to the bullets of her own security guards.

This most dastardly act of betrayal enraged the grief-stricken people so much so that immediately after the tragedy a spate of violence erupted in the capital and many parts of the country. Despite appeal by the new Prime Minister Sri Rajiv Gandhi and the national leaders for calm and communal harmony, arson, loot and murder rocked the country rudely, shaking the very foundation of our national life and reminding the traumatic days of partition. The violence took a communal turn and hundreds of innocent people were killed by the frenzied mob on the banks of the Jamuna in the capital itself and other cities, thousands were rendered homeless, properties worth crores of rupees were looted and destroyed. Though this sort of violence is senseless, it unmistakably points to the hold Indiraji has had over the Indian people, particularly the masses. She ably and quickly filled the void created by the departure of her illustrious father, Pandit Nehru and Lal Bahadur Shastri from the Indian political scene and

took up the sacred task of building up of a modern India of her father's and Mahatma Gandhi's dreams. In the initial years she had to face hurdles not only from the opposition parties but also from a section of senior leaders of her own party, which she had overcome with commendable courage and conviction so characteristic of her charismatic personality. Her detractors accused her of dictatorial attitudes, her leaning towards dynastic rule and lust for power, ridiculed her concept of democracy, socialism and committed bureaucracy and judiciary. Critics have also pointed out her errors of judgement in flouting the verdict of the Allahabad High Court unseating her in Parliament and imposition of the Emergency in 1975. History will judge the truth or otherwise of these criticisms.

But it is an undeniable fact that Indira Gandhi was the most powerful woman of the world and one of the most outstanding statesmen and dynamic leaders the world has ever produced. She constantly and hopefully worked for world peace and disarmament, better understanding and improved relations among nations and fruitful applications of the five principles of international relations initiated by her father. It is to her credit that the Non-aligned movement of the third world countries gained momentum and proved a formidable force to be reckoned with in international politics. The presence of the Heads of Governments and top leaders of more than a hundred countries in her funeral and the rich tributes paid by them on her tragic death clearly prove the pre-eminent position she held in world politics.

For good or bad, Indira was India for nearly two decades. She was undoubtedly the most popular Indian leader after Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru, and will go down in history as one of the builders of a strong, secular, prosperous and united India. Indeed,

she laid down her life at the altar of the country's unity and solidarity. It is not our aim in this tiny tribute to analyse the different aspects of her unique personality and assess her achievements and failures as the Supreme Leader of the Nation during a most difficult and turbulent period of the history of free India. It is indeed impossible to define and analyse her complex and enigmatic character, her colourful personality and controversial career so marked by triumph and tragedy. She was admired as a most beautiful and elegant lady, a devoted and dedicated hostess and companion of her father, a world statesman of outstanding stature, a tower of strength to the nation, and a dauntless and triumphant leader with uncanny ability to take right decisions at the right moment bringing glory to the nation in war and peace. She was at the same time condemned as a dictator and destroyer of democracy, an imperious, and defiant woman, an indulgent mother foisting an arrogant son with a menacing posture on the political horizon, and an unforgiving mother-in-law driving out her widowed daughter-in-law with a tiny child from her residence. She was also strongly criticised for her electoral malpractices, personality cult, family hegemony, and populist stunts and slogans as well as for her unethical politics of toppling state Governments formed by parties other than her own. Thus she was the most controversial Prime Minister we have so far had.

But the fact remains that Indira Gandhi was a true patriot. India's greatness and well-being of her people were her first and foremost concern. She lived, worked and died for India. The best tribute to Indira Gandhi would, therefore, be to work for a strong, united, secular and prosperous India. For this we must maintain communal harmony at all costs, eschew violence in public life, forget differences of caste, creed and religion, work hard for ameliorating the lot of the teeming millions of

(iv)

our countrymen and remain ever vigilant to defend the unity and integrity of the nation against the internal and external forces that may attempt to destabilize it.

We pay our respectful homage to the memory of our dear departed leader, Indira Priyadarshini and pray for the eternal peace of her immortal soul.

JAI HIND

যিসকলক আমি অশ্রু-অঞ্জলিবে স্মৰণ কৰিছোঁ আৰু যিসকলৰ
স্বৰ্গগত আত্মাৰ চিৰ শান্তি কামনা কৰিছোঁ

প্ৰয়াত সেই সকল :

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী সব্যা ৰাভা

ৰাই, বি. চৰন

গোবিন্দ নায়াৰ

শ্বহীদ নলিনী কুমাৰ চৌধুৰী

শ্বহীদ সুভাষ শৰ্মা

শ্বহীদ গৰ্গেশ্বৰ পাঠক

আৰু

অসমৰ অস্তিত্ব বন্ধাৰ সংগ্ৰামত

আত্মাহুতি দিয়া খ্যাত-অখ্যাত শ্বহীদ সকল ।

জুজীমত্ৰ

ঃ বিষয় :

ঃ পৃষ্ঠা :

ঃ লেখক :

॥ সম্পাদকীয় ॥

॥ কবিতা ॥

✓ কেঁচা তেজহে সৰে

: ১ :

শ্ৰীনৰমোহন বায় সৰকাৰ

তোমাৰ বাবে

: ২ :

শ্ৰীবিমল মজুমদাৰ

ৰাতি নিৰ্জন হ'লে

: ৩ :

শ্ৰীবিৰিঞ্চি কুমাৰ ৰাভা

স্মৃতি

: ৩ :

শ্ৰীধীৰাজ তামূলী

সংগ্ৰাম

: ৪ :

শ্ৰীজিতেন চন্দ্ৰ ৰাভা

তথাপিও

: ৫ :

শ্ৰীনৱকুমাৰ দাস

ছাই আৰু ধোঁৱাৰ মাজত

: ৫ :

শ্ৰীশংকৰ মহন্ত

প্ৰতীক্ষা

: ৬ :

শ্ৰীশিবেন্দ্ৰ পাটগিৰী

সময়ৰ দূত

: ৬ :

মিচু বীণাপাণি কলিতা

ব্যৰ্থ স্মৃতি

: ৭ :

শ্ৰীহৰিচৰণ দাস

বিগত দিনৰ ছবি

: ৭ :

শ্ৰীযোগেন নাথ

মোৰ মনৰ পৰা

: ৮ :

শ্ৰীজগত বড়ো

বুঢ়া

: ৯ :

শ্ৰীজ্ঞানশংকৰ খাঞ্চলাৰী

মই বনুৱা হৈও বণুৱা

: ১০ :

শ্ৰীকামিনী মোহন শৰ্মা

নিসিদ্ধ গোলাপ

: ১২ :

শ্ৰীবসন্ত দত্ত

এমুঠি বিদেশী কবিতা (অনুবাদ)

: ১৩ :

শ্ৰীখগেশ সেন ডেকা

আচাৰ

: ১৪ :

নিকানোৰ পাৰা

শিশুসকলৰ প্ৰতি উপদেশ

: ১৫ :

নাজিম হিকমেত

আফ্ৰিকা

: ১৫ :

ডেভিদ ডিআঁপ

(ii)

তাই উঠি আহিছে	: ১৭ :	আই চিং
এক বাজি গ'ল	: ১৮ :	ভল্দিমিৰ মায়াকোভ্‌স্কি
॥ গল্প ॥		
ভদীয়া বাপু, ধনপতি মহাজন		
আৰু শিয়ালবোৰ	: ১৯ :	শ্ৰীনবমোহন বায় সবকাৰ
অচিন বাট	: ২৩ :	শ্ৰীকমল পাঠক
দেবাল	: ২৮ :	শ্ৰীচন্দনা ভাগৱতী
✓ স্তব্ধ প্ৰহৰ	: ৩২ :	শ্ৰীক্ষীৰোদ কুমাৰ ঠাকুৰীয়া
॥ প্ৰবন্ধ ॥		
সংস্কৃতিৰ ওপৰত পৰিবেশৰ প্ৰভাৱ	: ৩৬ :	শ্ৰীভবেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ গোস্বামী
অসমৰ যুৱ আন্দোলন প্ৰসঙ্গ	: ৩৯ :	শ্ৰীভূপেন শইকীয়া
'৮৪ ৰ অলিম্পিক আৰু ভৱিষ্যত	: ৪৩ :	
ফ্ৰেডেন্সিয়েল কাপ আৰু ভাৰত	: ৪৬ :	শ্ৰীষোগেন নাথ
বিভাগীয় সম্পাদকসকলৰ প্ৰতিবেদন	: ৪৮ :	
১৯৮৩-৮৪ চনৰ মহাবিছালয়ৰ সপ্তাহৰ		
খেল-খেমালি আৰু স্কুমাৰ কলা		
প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ ফলাফল	: ৬১ :	

